

Exodus 13,17–15,21

Postřehy pro učitelku

- **Aby lid nelitoval** Izraelci ovšem nakonec svou zemi stejně budou muset dobít, boji se nevyhnou. Je to jen odklad. Stejně tak, když nám Bůh usnadňuje náš život, když se nám problémy vyhýbají, není to proto, že jsme lepší křesťané, že nás má Bůh raději, ale proto, že na skutečný zápas víry ještě nejsme zralí. A opačně, když je náš život obtížný, když před námi stojí problémy, které se nám zdají nezvladatelné, znamená to zase, že už jsme ve víře dospělí a zralí tento zápas, s plným spolehnutím na Boha, podstoupit. Všimněme si také, že Bohu obecně nejsou blízké nejkratší cesty a jednoduchá řešení.
- **země Pelišťjců** Poprvé se objevují Pelišťjci (podle nich se jmenují dnešní Palestinci a Palestina). Pelišťjci zřejmě připluli na lodích z plovodní vlastní země v zemi, byli to asi plovodní nájezdníci. Jeden čas se jim dokonce podařilo obsadit celý Dolní Egypt. Byli vojensky velmi vyspělí, možná nejvyspělejší z národů v oblasti. Hranice mezi Egyptem na jihu a Pelišteou na severu tedy zřejmě byla z obou stran dobře strážena, bylo tam zřejmě mnoho vojska. Jít tamtudy bylo jako vbít do tvrdé opony.
- **rozdělení do bojových útvarů** Izraelci nejsou zběhové, neutíkají z domova, jdou za svobodou. A svoboda vždy potřebuje právo, jinak to není svoboda, ale trest. Svobodný je ten, kdo ví co chce, kdo má cíl a dovede se proto ovládat. Izraelci vycházejí rozdělení do oddílů i z prostého důvodu, že jinak by se ten dav (vychází celý národ) navzájem ušlapal, kdyby nešli organizovaně.
- **vynesete odtud s sebou mé kosti** Pokud jde o vzkříšení, je jistě jedno, kde bude naše tělo. Na druhou stranu, na zemi zlovůžka zůstávají opravdu jen kosti. Proto důstojně pohřbíváme naše bližní, v naději, že právě ty kosti ožijí. Izraelci berou Josefa s sebou v zárodku víry, že jeho kosti znovu ožijí – a kde jinde by měli ožít než v zemi zaslíbené, která je předobrazem Božího království? Že si Izraelci po čtyřech letech pamatují Josefovo přání ukazuje, že vyjít z Egypta nebyla tak zcela překvapivá událost. Pamatovali si, že jednou mají z Egypta vyjít, jen tomu nikdo nevěřil.
- **ve dne v sloupu oblakovém, v noci ve sloupu ohnivém** Oblak chrání před sluncem a oheň prosvěcuje tmu. Mohli jít ve dne i v noci, ale hned potom tme, kde se utábořili. To znamená, že Bůh s námi není jen občas, je v neděli a pod., kdykoliv k němu můžeme volat. Ale ani Izraelci nedjou požád, stejně tak i my máme vyhrazený čas pro modlitbu a pro Bohoslužbu, i když je Bůh s námi stále. Bůh není nijak omezen v tom, kdy je schopen nás slyšet. Ale my jsme omezení v tom, kdy jsme schopni se na Boha soustředit a patřičně s ním mluvit.

- přechod rudým mořem je poutavý a nepotřebuje moc výklad. Je vhodné dodat, že Izraelci procházejí vodou z otroctví do svobody, ze smrti do života – přechod vdami rudého moře je jako křest. Moře také v Bibli znamená smrt, přibývá tedy odpověď na přechod Krista skrze hrob do věčného života.
- na místě, kde Izraelci jsou, jsou vlastně v pasti – a zavedl je tam sám Hospodin. Mohou buď jen doufat, že v moři se otevře přechod nebo propadnout zoufalství – což pak skutečně udělají. Když se sami dostaneme do bezvýchodné situace, vlastně se tím jen dozvídáme pravdu o životě, kterou si jinak nepripouštíme. Sice, každý život, i ten nejskvělejší nakonec končí stářím, bezmocí a smrtí. Ježíš řekl: Na co je člověku, když získá celý svět, ale svou vlastní duši ztratí. A tak, když je nám samým zle a nevidíme východisko, můžeme si říci: Těžkosti, které na mě přišly tebe, přišly by jednou stejně. Teď jde o to, zda věřím, že Bůh mě nakonec může dostat ze všeho, že nezemřu věčně, nebo jestli tomu nevěřím – pak je stejně všechno jedno.
- **zatvrdím srdce Egypťanů ... oslavím se na faraónovi** V Písmu často zaráží, že Bohu velmi jde o jeho vlastní slávu, mnoho věcí dělá pro svou slávu. To je něco, co právem odsuzujeme u lidí. Ale u Boha musíme věci posuzovat jinak. Bůh je Pravda, Láska, Život, Spravedlnost. A když jsou všechny tyto věci mezi lidmi ve vážnosti, žije se dobře. Je i v našem zájmu, aby byl Bůh slavný, protože pak jsou ve vážnosti i všechny dobré věci, které představuje. Proto se modlíme „posvěť se jméno Tvé“

Návrh výkladu

1. To něco málo o Pelištejcích z Postehů – budou se totiž potom objevovat šatěji.
2. Bůh Izraelce nepošle bojovat proti dobře vyzbrojeným a opevněným Pelištejcům, protože na to jsou ještě moc „malí“. Stejně tak vaši rodiče šetří vaše mladší sourozence, říkají: „Je ještě malá/malý“. Kdo je větší, musí už umět prokázat statečnost, sílu, prostě ukázat, co umí. Proto rodiče říkají „už jsi velký“. Všechno, co děláme poprvé, se zdá hrozně těžké, nemožné, ale později nám to jde už snáze.
3. Vzali s sebou Josefovy kosti, protože to jediné po něm zbylo a ty kosti jednou ožijí a stane se z nich zase živý člověk.
4. Sloup oblakový stíní, sloup ohnivý svítí.
5. Bůh schválně zavedl Izraelce na místo, ze kterého se nedalo utéct než mořem, schválně za nimi poslal Egypťany, aby jim mohl ukázat svou moc a sílu a lásku a aby v něm uvěřili.
6. Dále vyprávět přibývá přechodu přes moře, který je jedním z nejzajímavějších v Bibli.

Kulisy vyprávění

- bojový v?z m?l dv? kola, trochu jako vozíky, se kterými se dnes závodí s ko?mi nebo jako vozí dvoukolák, se kterým se jezdí do lesa na d?evo / vozí se v n?m tráva atd. M?l vozataje – „?idi?e“, st? elce z luku a štítonoše, který p?ed st?elcem držel štít. V?z m?l na osách kol kosy, které podsekávaly nohy bojovník?, kolem kterých v?z projížd?l. Byl to takový tank starov?ku a t?ch tank? tam najednou bylo šest set, ur?it? zakrývaly celý obzor a musel to být strašný pohled.
- **Hospodin hnal mo?e silným východním v?trem** jak p?esn? vypadalo to rozd?lení mo?e dnes již nikdo neví. Mohlo to být skute?n? tak, jak si to nej?ast?ji p?edstavujeme – prost? takový p?íkop ve vod ? . Nebo mo?e v tom míst? nebylo tak hluboké a mohlo to vypadat p?irozen?ji, asi jako když je koryto ? eky na n?jakém míst? ?íroké a když klesne hladina, dá se p?ejít skoro po suchu. D?ležit? však je, že se ta v?c stala zrovna když ji Izraelci pot?ebovali a že je zachránila. Sám zázrak p?itom k ví?e nesta?í – Izraelci vid?li tento div, všichni, mnoho tisíc sv?tk? a stejn? budou pozd?ji proti Bohu reptat a pochybovat o n?m.

Aktivita

- d?ti si mohou zkusit foukat t?eba do talí?e s obrázkem na dn?, napln?ného t?eba ?ajem nebo š?ávou – a uvidí, jak „vítr“ rozd?luje „mo?e“, takže je vid?t dno.

Odkaz na pracovní list

[23 P?echod Rudého mo?e](#)

Kam dále

[NŠ Louny](#)

Cílová skupina

[Školní](#)

Katechetické cykly

[NŠ Louny](#)

Biblický odkaz (kat)

[Exodus 13,17–15,21](#)